

Evoluční náboženství

„Věřím v jednoho osobního Boha, s klidným svědomím mohu říci, že jsem nikdy neholdoval žádnému bezbožnému životnímu stylu. Většina představitelů přírodovědy je zajedno, že víra a věda nestojí nepřátelsky proti sobě. Právě náboženství pomohlo lidstvu k pokroku ve všech oblastech - bez něj bychom byli na úrovni barbarů. ... Kdo má svůj život a život bližních za něco nesmyslného, ten je nešťastný a téměř neschopný žít. Znáť odpověď na otázku smyslu života znamená být nábožensky založen. Pouze život, který žijeme pro ostatní, stojí za to.“ (Einstein, A.)

Víra v Boha není jen životní styl či přesvědčení věřících. Ten, kdo Bohu důvěřuje, vnímá Jeho blízkost, lásku a „zná“ Ho osobně. Je to podobné jako vztah s partnerem či rodičem. Neřeším, jestli existují, nebo jestli to není jen projev mé představitivosti, ale sdílím s Ním svůj život, myšlenky, radosti či starosti a od Něj srozumitelně vnímám odpovědi, touhy Jeho srdce, pomoc. Takový vztah má svůj směr, cíl i smysl.

Pojem náboženství je možné obecně vnímat jako projevy víry. Na životě každého člověka se bez ohledu na kulturu přirozeně projevují, čemu (komu) věří, co je pro něj posvátné. Jazykové slovo náboženství tíhne ke slovu bůh, má to své historické i kulturní důvody. Přesnější je latinské religion, které poukazuje na činnost „s obledem na to, co považujeme za posvátné“. Pokud žijeme s vědomím Boha Bible a Jeho standardů, pak se naše víra bude projevovat nadčasovými křesťanskými hodnotami a hlavně životem s Bohem. Liturgie, symbolika, způsob života jsou pak dány tradicí, jsou ale jen důsledkem, ne smyslem ani cílem náboženství.

To, co člověk „dělá pro Boha“ často není podle „Božího srdce či plánu“. Klíčová je motivace k činu! Věřící (podle biblického pojetí) jsou motivováni vděčností Bohu pro to, co udělal Bůh pro člověka. Ne benefity, které očekávají ti, kdo si myslí, že dělají něco pro Boha. Myslet si, že se Bohu zavděčíme buď zbožným životem, nebo osobní obětí či askézí, nebo dokonce upalováním „Božích nepřátel“, je velký omyl. Tím, že prosazujeme jen a jen svou vůli (byť dobře míněnou), mjíjme Boží vůli. To má Bůh za ohavné. Navíc ostatní lidé „takové náboženství“ odmítají. Cesta je mnohem snazší - Víra vychází ze slyšení Božího slova, proto stačí Bohu naslouchat, důvěřovat mu a nechat se vést ke každému dobrému činu, který připravil.

Kvůli náboženským projevům a motivacím, od kterých se i Bůh odvrací, dospěla novověká západní společnost k dilematu. Čemu věřit? „Bůh reprezentovaný zpátečnickým, pokryteckým a zabedněným náboženstvím už ne.“ „Reforma, která vede jen k náboženským válkám taky ne.“ Nejrozumnějším řešením se tedy jevílo spoléhat se na zdravý rozum a od tradičního náboženství nic nečekat. Tímto přístupem se ale neřešila podstata problému! Místo aby se člověk vrátil k Bohu, od něhož se vzdálil, šel jinou falešnou cestou. Víru v Boha vystřídala víra, že Bůh není a náboženství je tedy scenné. Například Sigmund Freud přichází s moderním vědeckým názorem: „Náboženství je kolektivní neuroza, respektive funkce individuální psychiky, jež produkuje bobý, kteří mají za úkol těšit a uspokojovat dětské touhy dospělého.“ Moderní ateismus, z něhož vychází i evoluční teorie, je taky jen forma víry. Za posvátný je považován lidský rozum, za hodnotné je pokládáno to, co je rozumem uchopitelné, co je vědecké.

Samozřejmě může někdo namítat, že je to rovina osobního přesvědčení. Každý má právo na svůj názor. Souhlasím, pojďme hlouběji pod povrch. Jde o motivace, postoj v srdci, skryté cíle... zde se pozná, komu (čemu) člověk slouží. Jeden slouží sobě, svému pohodlí, zdraví či blahobytu. Jiný obětuje svůj život budování kariéry, moci a lidským poctám. Každý uznává za „to posvátné“, k čemu

upíná svůj život, to své... „V Boha nevěří jen ti, kdo mají zájem, aby bo nebylo.“ (Bacon, F.)

Pro ty, kdo Boha poznali, je „být s Bohem“ osobní, každodenní realita. Ne filosofie, náboženské činnosti, společenská póza. „Nejpersvědčivějším důkazem o existenci Boha je očividný soulad prostředků, které udržují pořádek ve vesmíru a živým bytostem dodávají vše, co je potřebné pro jejich organismus, aby mohly existovat, rozmnožovat se a rozvíjet své fyzické a duševní schopnosti.“ (Ampere, A. M.)

To, co evoluční teorie předkládá, je, vědeckým jazykem popsané, jak vznikl svět, živá i neživá příroda, odkud pochází člověk a co to vlastně člověk ve své podstatě je. Evoluční procesy jsou (teoreticky) schopné vykonat všechno potřebné, co se celá staletí přisuzovalo Stvořiteli. Jaký ale existuje důkaz, že všechno, co je, povstalo a funguje skrze postupnou evoluci? Předkládat důkazy pro a proti můžeme donekonečna. Zastánci evoluce a zastánci Stvoření tak činí celá staletí, ale jednoznačný závěr netkví v počtu důkazů.

Ano tušíte správně, záleží na víře. Někteří evolucionisté to dokonce sami tvrdí: „Evoluce je nedokázaná a nedokazatelná, věříme jí proto, že jediná drubá možnost je speciální stvoření, a to je nemyslitelné.“ (Keith, A.) „Když přijde na původ života na Zemi, jsou zde jen dvě možnosti: stvoření nebo spontánní plození (evoluce). Není žádná třetí možnost. Spontánní plození bylo popřeno před 100 lety, ale to nás vede jen k jednomu dalšímu závěru: nadpřirozené stvoření. My to nemůžeme přijmout z filozofických důvodů (osobní důvody); a tak volíme víru v ne-možné: že život povstal spontánně náhodou.“ (Wald, G.)

Z pohledu Bible mohu s čistým svědomím prohlásit totéž, co apoštol Pavel: „Vím, komu jsem uověřil.“ (2Tm 1,12) Žiju (z Boží milosti a s Jeho dopomocí) to, čemu věřím. Vidím, že to nese dobré ovoce a to nejen do mého života, ale i mé rodině a zejména i do životů lidí, které mi Bůh posílá. Bůh zachraňuje životy, osvobozuje z pout závislosti, uzdravuje z nemocí, pečuje o lidi, dává své Požehání v Plnosti.

Jaké vyznání může prohlásit ten, kdo věří v evoluci? „Ani byste nevěřili, kolika věcem musí věřit ten, kdo chce být nevěřcem.“ (Faulhaber, M. K.) Zajímavé svědectví přináší řada učenců, zaujalo mne toto: „Mé krédo bylo: Nevěřím v nic. Nebo aspoň jsem si myslel, že v nic nevěřím. Ve skutečnosti jsem pouze vyměnil víru v Boha, který je Pravda, za matnou a nejistou víru v názory a autoritu lidí, tiskovin a médií, kterým jsem nakonec ani dobře nerozuměl.“ (Merton, T.) Ale pozor: „Z toho, co nemá smysl, nemůže vejít něco, co smysl má.“ (Uekuhl, J.)

Závěrem bych rád poznamenal, že nejlépe si člověk utvoří názor tím, že hledá s otevřenou myslí. Jít spolu s davem s vírou, že většina se přece nemůže mýlit, se v historii kruté vymstilo. Naproti tomu upřímný člověk, který bez prvotního předsudku zkoumá, co je mu z obou stran předkládáno, získá nadhled. Klíčovou se mi jeví otázka: „Jak žiješ to, čemu věříš?“ Zde potom vidíme konkrétní výsledky v konkrétním životě. Svědectví života vydá za nespočet teorií. Kde jsou činy, slov netřeba ☺. Nemá valný smysl zobecňovat ani přijímat všeobecné fráze. Lidé, kteří spoléhají na svůj zdravý rozum, mohou nalézt pravdu, ale stejně tak dobře se mohou také mýlit. Jistotu nám může dát zpětná vazba. V případě víry v Boha dává zpětnou vazbu Bůh sám svým působením v životě člověka, svým slovem, požeháním. V případě víry v evoluci aktivní odpověď očekávat nemůžeme. Může nás jen hrát slastný pocit, že člověk je nejsložitější, nejvyvinutější a nejdokonalejší shluk atomů v celém vesmíru. Můžeme na to vsadit svůj život? Na otázku po smyslu však místo odpovědi přichází jen prázdnota a mlčení...

STVOŘENÍ vs. EVOLUCE

Evolucionisté věří, že aby vzniklo postupným vývojem např. funkční oko z ničeho, je potřeba „dostatečně velké množství dostatečně malých rozdílů“ mezi jednotlivými evolučními fázemi a hodně dlouhý čas na pokusy. Každý správný dílčí krůček prý míří k cíli. Jenže oko jako celek buď funguje a tak je výhodou nebo je nedovyvinutý pokus na obtíž. I drobná odchylka od optima způsobí problém, i kdyby byla směrem k vyspělejší technologii vidění. Zde platí „všechno nebo nic“.

Každé pootočení číselníkem nás sice může přiblížit k otevření sejfy, ale musíme rozpoznat, které cvaknutí zámku je to správné. Bez zpětné vazby můžeme zadávat čísla skoro do nekonečna. Přírodní výběr nemůže nadržovat víc tomu, kdo má správně o dvě číslice víc - buď je sejf otevřený (výhoda) nebo zavřený. Trezor nemůže napovídat... Zadat musíme celou kombinaci číslic ve správném počtu a pořadí, takové kroky evoluce neumí.

Vidíme-li, jak se mohou lišit jednotlivé rasy psů, nepřekvapí nás argument evolucionistů, že s dost dlouhým časem se podobně může vyvinout z jednobuněčného organismu třeba člověk. Ale chyba lávky, z odrůd nové biologické druhy nemohou vznikat.

Člověk směřuje svůj život a rozhoduje se podle toho, čemu (komu) věří. Na tomto základě buduje své hodnoty. Čas prokáže, kdo investoval správně.

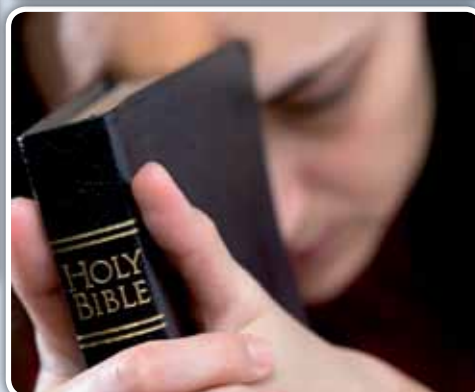
K čemu je být nejvyvinutější formou života ve vesmíru a nemít smysl existence a hodnotný cíl života?

Náboženství je snaha člověka zalíbit se Bohu, mnozí lidé právě v duchovním životě vidí smysl svého bytí, rozhodující však je, jestli člověk přijme to, co Bůh udělal pro něj.

Bůh ke každému člověku natáhl svou ruku, nabízí mu odpuštění a přijetí do své náruče. Bůh udělal první krok k člověku a na nás je jen rozhodnutí, jak s touto nabídkou naložíme. Můžeme ji odmítnout a dále si hýčkat vlastní bohy (cokoliv považujeme za posvátné nebo kvůli čemu vystáváme a žijeme). Druhou možností je přijetí a s tím spojené vzájemné poznávání se, budování důvěry a naplněný život, který má jasný cíl.

Prohlubování důvěry a osobní poznávání Boha je celoživotní proces. Nejedná se o rituály, náboženské tradice, dodržování pravidel... Základní motivací je vděčnost Bohu a z té vyrůstá láska, naděje i víra, kterou sdílíme s ostatními.

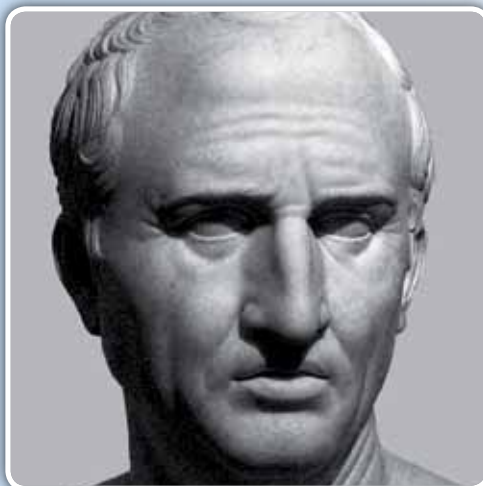

Víra vychází ze slyšení Božího slova. Bůh mluví a my můžeme vnímat, kam nás směřuje.

STVOŘENÍ vs. EVOLUCE

„Třebaže je Bůh neviditelný pro všechny smrtelné lidi, mohou Ho vypožorovat z Jeho děl.“ (Aristoteles)

„Existence Boha je tak jistá, že bych téměř řekl, že ti, co to popírají, nemají lidský rozum.“ (Cicero, M. T.)

„Bože, vím a jsem hluboce přesvědčen, že vše, co děláš, je dobré. Nemohu ani myslet ani usuzovat bez toho, že bys Ty neměl na tom účast.“ (Kolumbus, K.)

„Víra tvrdí co smysly nevnímají, ale netvrdí opak toho, co smysly vnímají: stojí nad nimi, ale ne proti nim.“ „Lidi a lidské věci je třeba znát, abychom je milovali. Boha a božské věci je třeba milovat, abychom je znali.“

„Svůj život končím s přesvědčením, které vychází z hloubky mého srdce. Pravá přírodní věda a filosofie musí vést k víře v Boha a ke křesťanskému náboženství.“ (Mayer, R.)

„Základní pravdy víry jsem podrobil důkladnému studiu. Dospěl jsem tak k důkazům, které tvoří náboženství věrohodným i pro přírodovědce. Kéž by toto poznání přineslo bohaté ovoce.“ (Volta, A.)

<< 1000 polských zlotých (1982) s vyobrazením Mikuláše Koperníka.
„Koho by se nezmocnil obdiv vůči všemohoucímu Tvůrci, když pozoruje a zamýšlí se nad obdivuhodným pořádkem ve vesmíru pocházejícím z Boží moudrosti.“ (Koperník, M.)

Pět izraelských Lir (1968) s vyobrazením Alberta Einsteina.
„Chci znát Boží myšlenky. Ten zbytek, to jsou jen detaily.“ (Einstein, A.)

1000 rakouských šilinků (1983) s vyobrazením Erwina Schrödingera.
„Stavební prvky živých bytostí nejsou slabým lidským dílem, ale nejjemnějším mistrovským dílem, které bylo realizováno podle zásad Božské kvantové mechaniky.“ (Schrödinger, E.)